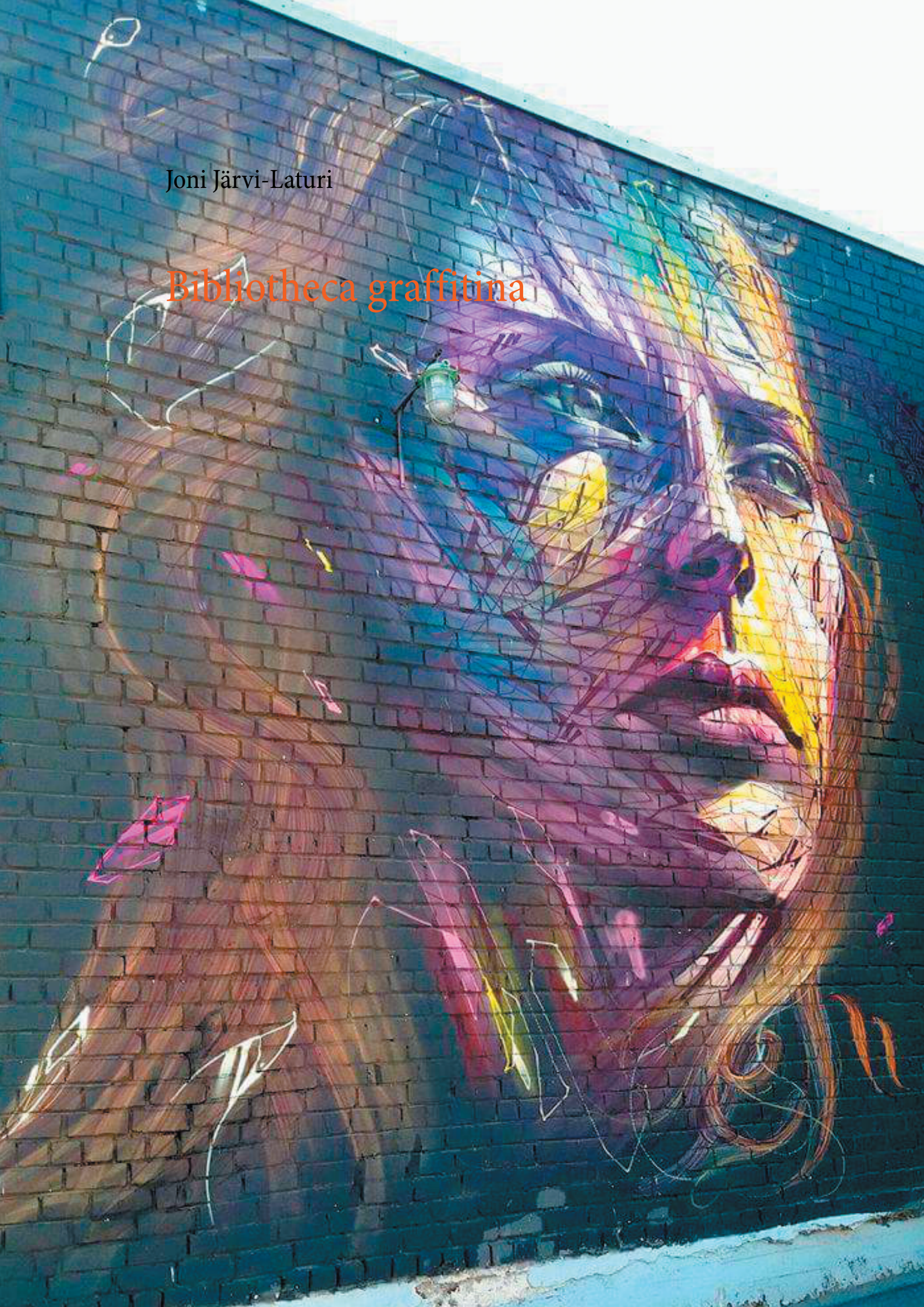

Joni Järvi-Laturi

Bibliotheca graffitina

Bibliotheca graffitina

Elokuvakäsikirjoitus

Joni Järvi-Laturi

Kirjailijan esittely

Olen Joni Järvi-Laturi. Olen 28-vuotias mies ja asun Hervannassa, Tampereella. Rakastan musiikkia, elokuvia seurassa sekä englanninkielistä runoutta, kerään englanninkielisiä runokokoelmia ja kirjoitan ulkomaalaisille internetissä oppiakseni kielistä ja kulttuureista. Olen kirjoittanut pian viidessä vuodessa kymmenen kirjaa.

Kannen kuvan on ottanut Laura Malinen.

© 2017 Järvi-Laturi, Joni

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-951-568-086-0

Kirjailijan esipuhe

Olen halunnut kirjoittaa tämän kirjan ilmaistakseni tunteeni Sopimusvuoren Verstaasta, 2010-luvusta sekä ihmisistä joita olen tavannut, Verstaalta saamieni elämäkokemusteni myötä. Kuvaan Verstaan inhottavia puolia, yhtä lailla kuin sen kauniita ja ihania puolia. Kirjoitin tämän kirjan, en pääsääntöisesti siksi, että haluaisin kostaa Verstaalle vanhoista kaunoistani, vaan siksi että halusin kuvata jotain definitiivisen todellista 2010-luvusta ja nuoruuteni kokemuksista. Halusin luoda kauniin tragedian, elokuva-klassikon, joka jäisi ihmisten mieliin 2010-lukua peilaavana ajankuvana.

Toki haluan myös herättää keskustelua yhteisöllisyyden ja yhteisöjen pimeistä puolista, siitä miten yhteisöissä saatetaan kieltää eriävät näkemykset totuudesta, kohdella eri ihmisiä eri tavoilla, yhteisön sääntöjen vastaisesti etc. Mutta toivon että nautitte lukukokemuksesta, sillä teoksessa on niin paljon syvältä sisimmästäni, sydämestäni kumpuavaa kerrontaa, etten ole aikaisemmin elokuvan muotoon saanut näin syväluotaavaa kuvaa ajasta ja elämästä.

Olen huomannut viime aikoina 2010-luvun ihanuuden, sen nostalgian, sen legendaarisuuden, Suomessa. Tämä kirja olkoon sydämeni pisara siitä ajasta.

PS. Hyviä elokuvahetkiä teokseni parissa!

Joni Järvi-Laturi, 17.5.2017, Tampereella

PIMEÄ RUUTU.

Samalla kun Bedrich Smetanan Moldaun
alku soi hitaasti taustalla.

EXT. TALLINNA. MYÖHÄISILTA. 2018.

Tallinna näkyy kuvassa lintuperspektiivistä
samalla kun Bedrich Smetanan Moldau soi taustalla.

Autot ajavat, valot loistavat katuja ja
rakennukset näkyvät pilkehtivine ikkunoineen
taustalla. Tallinnasta muodostuu mystinen
kuva ja sen pimeydessä pilkahtavista
valoista jää jäljelle nuoruuden
jano katsojan tajuntaan.

INT. PIMEÄ TOIMISTOHUONE. YÖ. 2019.

Dokumentissa haastatellaan Kävyn nuoria.

VILLE

Muistan ensimmäisen ja rakkaimman
muistoni toimintakeskus Kävyistä. Se oli
vuonna 2009. Me kävelimme metsäpolulla
joka nousi loivasti ylöspäin. Jonne käveli
liian nopeasti ja Tytti oli hänen takanaan.
Tytti valitti Jonnelle sitä että hän käveli
liian nopeasti. Hän ei pystynyt saavuttamaan
Jonnea.

EXT. METSÄPOLKU. 2009.

Tytti kävelee metsäpolulla Jonnen takana.

TYTTI

Hidasta. Hidasta nyt, Jonne.

Jonne kuulee hänen mutta kävelee eteenpäin.

TYTTI

Voi perkele.

Jonne kävelee edelleen Tytin edellä.
Tytti laahustaa hänen takanaan.

Kävelyä kestää neljä minuuttia.
Kunnes he saapuvat rinteeseen
harjulla sijaitsevalle leirintä-alueelle.

VILLE

Sitten me kokoonnuimme käpyläisinä
metsään. Kaikki olivat saapuneet sinne.

JUHANA

Kävyn alkuaika oli, kuten Jonne kerran
totesi kuin lapsuus nuoruuden alun sisällä.

Kaikki puhalsivat yhteen hiileen. Toki
Jonnea kiusattiin silloin Kävyssä. Mutta
Käpy oli kuin jotain muumimaailmaa, unta
elämän todellisuuden sisällä. Siitä on nyt
kymmenen vuotta. Käpy ei enää tunnu unelta
monelle. Mutta meille se tuntui silloin unelta.

Se oli kuin unta, se oli kuin fantasiaa jossa
saimme olla tähtiä. Muistan toisenkin muiston.

Jonne, Ville, Petra ja Noora, me nelistään
kävelimme pitkin Tammelan katuja. Käpy
sijaitsee Tammelassa. Minä ja Jonne tupakoimme
silloisen kerrostalon tupakkahuoneessa.
Se taisi olla vuosi 2012. Petra jopa puhui
Jonnelle.

INT. TUPAKKAHUONE. 2012. ILTA.

Juhana ja Jonne polttavat tupakkaa
kerrostalon tupakkahuoneessa. He
eivät puhu toisilleen mitään. He ovat
sympaattisen hiljaa toisilleen.

EXT. JALKAKÄYTÄVÄ. 2012. ILTA.

Ulkona nelikko kokoontuu.

PETRA

Hei, Jonne. Voitko antaa tupakkaa?

JONNE

Toki. Tässä.

Jonne antaa viattomalle Petralle
tupakkaa askistaan.

He kävelevät kohti baaria.

JUHANA

Sitten baarissa Jonne lähti sieltä
yllättäen. Hän inhosi baareissa käyntiä.
Piti niitä tukalina ja ahdistavina paikkoina.

Seinässä näkyy koskettava ja valtava
kuvakollaasi Kävyin vuosista 2009-2012. Eri
aikoja, eri kasvoja, eri paikkoja, eri tapahtumia.
Kaikki näytetään hymyilevinä, leikkimielisinä,
juhlivina.

INT. BAARI. MYÖHÄISILTA. 2018.

Tuntematon miespuolinen
hahmo katsoo baarin televisiosta
virolaista uutislähetystä viskilasi
kädessään. Baarissa on vain
kourallinen asiakkaita.

Baari sijaitsee Tallinnassa.

UUTISJUONTAJA

Suomalainen kansanedustaja
ja tosi-tv-tähti Linnea Paasikivi
vierailee Tallinnassa, lokakuusta tammikuuhun.
Hän tapaa merkittäviä kulttuurillisia ja poliittisia
vaikuttajia, joiden kanssa hän aikoo keskustella
Suomen ja Viron tulevaisuudesta sekä suhteista.
Paasikivi on Suomen hallituksen luottohenkilö
Baltian maissa ja tunnettu keskusta-oikeistolainen
hahmo Suomen politiikassa.

Klipissä näytetään Linnea Paasikiven kuvaa.
Hänellä on platinablondit hiukset, punaisiksi
värjätyt huulet sekä aurinkolasit.

INT. TOIMISTO TALLINNASSA. MYÖHÄISILTA. 2018

Ulkona on kova myrsky. Sen
kuulee

Television uutisraportissa kerrotaan että
myrsky, joka on Ruotsin kautta saapunut
Tallinnaan, ei tule laantumaan seuraavien
viikkojen aikana.

Ruutuun ilmestyy teksti:

6. lokakuuta, 2018, Tallinna.

Mika Varis, maltillinen, hellän diplomaattinen,
mies jolla on viikset ja laiha olemus.
katsoo toimistonsa sälekaihtimien

välistä ulos pimeään iltaan. Kaduilla näkyy nuoria miehiä. Toimisto on avara ja täynnä sinistä valoa. Se on korkealla yhdeksännessä kerroksessa. Mika Varis on rehellinen ja aikuismaisen lempeä, rauhallinen mies, joka puhuu hellällä ja ymmärtävällä äänellä.

Hän alkaa sanella pieneen, mustaan nauhuriinsa.

MIKAN ÄÄNI

On vuosikymmenen loppu. Pian alkaa 2010-luvun viimeinen vuosi. Dokumentti jota aion tehdä kertoo tamperelaisesta toimintakeskuksesta Kävyistä, joka aloitti toimintansa vuonna 2009 ja pyöri tähän päivään asti.

Kävyin ex-kävijä Jonne Malmi on pyörinyt pitkään Tallinnan alamaailmassa mutten ole saanut häntä kiinni, kuten eivät ole muutkaan. Hänen huhutaan pian surmaavan kansanedustaja Linnea Paasikiven, joka on Tallinnassa vierailulla. Siksi matkustin tänne Tallinnaan. Tietyt Tallinnan alamaailman tahot ovat myös vahvistaneet minulle tiedon Jonnen salamurha-aikeista. Olen saanut tietoa Jonnesta, hänen liikkeistään Tampereella ja Tallinnassa sekä kirjan hänen erikoisista armeija-ajoistaan, kirjan jonka painatti ystäväni Tallinnassa kolme viikkoa sitten. Tietenkin minun tehtävänäni on estää Jonne Malmi surmaamasta Linnea Paasikivi sillä kukaan muu ei aio sitä tietojeni mukaan tehdä.

Linnea oli ennen Olli-Pekka Paasikivi. Hän teki sukupuolienkorjausleikkauksen vuonna 2015. Katson löytämäni valokuvaa päiväkodin ryhmästä, päiväkodin jota Jonne Malmi kävi vuosina 1992-1995. Olli-Pekka toimi silloin lastentarhanopettajana kun Jonne oli vasta kuusivuotias.

EXT. TALLINNA. YÖ. 2018.

Kuvataan sadetta, joka romanttisesti valuu pitkin räystäitä ympäri Tallinnaa.

INT. TALLINNAN TOIMISTO. YÖ. 2018

Mika Varis kirjoittaa seitsemännen kerroksen asunnossaan. Sitten hän puhuu nauhuriinsa kävellessään huoneen sisällä nurkasta toiseen. Tämän jälkeen hän puhuu omaan mikrofoniin.

MIKAN ÄÄNI

Tämä dokumenttielokuva kertoo

toimintakeskus Kävyistä.

Käpy on väylä paikkoihin, väylä ajan sykleihin, jolloin ne näkyvät värikkäämpänä kuin koskaan ennen.

Käpy on väylä lukemattomien ihmisten kohtaamisiin, tragedioihin, rakkauksiin, komedioihin ja ihanaan hulluuteen, sairaan kauniiseen elämään.

Käpy on väylä ajan kerrosten paljouteen, ajan jonka kertomuksessa peilataan jatkuvasti elämän suurta kertomusta taaksepäin kertomuksen kulkiessa jatkuvasti eteenpäin kohti tulevaisuutta. Kuin ajan kaunis meri joka huuhtoutuu tilan ja paikan rantaan. Tämä on Bibliotheca graffitina.

Kirjasto graffitina. Eli graffitien kirjasto. Lisään siihen vielä seinäkirjoitukset, seinäkaiverrukset ja maalaukset, päiväkirjat, laululyriikat, kirjoitukset muistoina, sekä reliikkinä vanhasta ajasta, samalla kun uusi aika huuhtoutuu jatkuvasti eteenpäin, määrittäen menneisyyttä.

Mika kävelee ympäri huonetta nauhuri kädessään.

MIKAN ÄÄNI

Minulla on siis Käpy-tutkimus mutta myös Jonne-tutkimus. Mutta puhun nyt Käpy-tutkimuksesta. Minulla on teoria siitä että arjen takana on toinen ulottuvuus.

Minun tutkimukseni aiheena on kuvata tuota ulottuvuutta tarkasti. arjen paikat ja näen niiden ympäröivän ulottuvuuden. Tiedän sen että nämä ns. hörhöt, nämä hullut tietävät paljon henkisistä asioista, henkimaailman asioista. On kuin ulottuvuudessa olisi todellisuutta jota ei voisi helposti kommunikoida ja tämä on minun tutkimukseni aiheita myös.

Ulottuvuus on kuin oma salainen kohtansa, mitä siellä piilee? Osaanko tehdä tästä tutkimusta, vai pystyykö tästä tekemään tutkimusta. Osaanko luodata todellisuuden tuolla puolen sijaitsevaan ulottuvuuteen?

Mika kulkee eri suuntiin huoneessa.

MIKAN ÄÄNI

Mitä arjen salatessa ulottuvuudessa kaikkien näiden vuosien aikana tapahtui? Sanotaan että kuva kertoo enemmän kuin tuhat sanaa, itse toteaisin että valokuvat ja taustamusiikki kertoivat jostain elämää suuremmasta, keksin tälle nimen, eli Bibliotheca graffitina. Minä haluan matkata tuohon ulottuvuuteen 2010-luvulla sillä se on jo loppu kun kerron tätä. Onko tämä jokin naisen salaisuus, ajan kulku?

Alhaalla rappusista kuuluu askelten toinaa.

MIKA
Hei, kuka siellä?

TONI
Toni.

MIKA
Kuka Toni?

Salaperäinen mieshahmo astuu huoneeseen.

TONI
Käpyn kävijä, Toni.

Seinällä näkyy valokuva Käpy-yhteisöstä
Virossa. Mika katsoo sitä.

MIKA
Tervetuloa. Teen dokumenttia
toimintakeskus Käpystä.

TONI
Joo, toivon että siitä tulee
hyvä, on kiva osallistua
siihen.

TONI (c'ntinued)
Ulkona myrskyää, sen takia
tulin tänne. Tiedän että olet
täällä, muttei kukaan muu
tiedä.

MIKA
Tiedän sen kyllä. Olen nähnyt
sinut Tampereella parissa
paikassa.

TONI
Pitkäniemessä?

MIKA
Joo, ja Kävyssä.
Silloin kun vierailin siellä.
Ja kävin siellä niinä kahtena päivänä.

Bibliotheca graffitina on Joni Järvi-Laturin (s. 1988) yhdeksäs teos ja viides elokuvakäsikirjoitus.

...kulta, herää...herää, kulta...

On loppuvuosi 2018. Tallinnaan muuttanut toimittaja Mika Varis tekee dokumenttia tamperelaisesta toimintakeskus Kävyistä. Hänellä on myös toinen tutkimuksen kohde, eli Jonne Malmi, nuori ex-käpyläinen, jonka sisäpiiriläiset huhuavat surmaavan Tallinnassa vierailevan kansanedustaja Linnea Paasikiven (ent. Olli-Pekka). Löytääkö Mika salaperäisen ja superkarismaattisen Jonnen ja millainen totuus Kävyistä lopulta paljastuu?

Bibliotheca graffitina on klassisen kaunis tragedia nuoruuden risteilevistä ihmiskohtaloista sekä elämän sallitusta julmuudesta. Se on myös yhteisöllisyyden kritiikki ja vahva yksilöllisyyden romantisointi. Tässä täydellisessä yksinäisyyden kuvauksessa, elokuvien elokuvassa, tragedioiden tragediassa, lukijan sydän on kuin viulu, jota Järvi-Laturi soittaa kauneimmilla lauseillaan.

